

Feelwise focust...

Birgit Vandermeulen heeft sinds 2008 haar coachpraktijk Feelwise. Vanuit haar HR-achtergrond, coachopleidingen en -ervaring geeft zij met veel passie & professionaliteit haar praktijk vorm. Het is haar missie om mensen te inspireren tot ontwikkeling en meer regie over werk en leven te geven.

aanvoelend | altijd in beweging | levenservaren | trotse mama | gek op woorden | energiegevend | tikkeltje filosofisch | lekker praktisch | positief | integer.

Kerstavond 2010... Boxtel heeft er een nieuwe Bridget Jones bij. All by myself zit ik in mijn huisje aan de Oude Kerkstraat. Ik trommel 'Geloven in het leven' op het drumstel dat ik een paar maanden geleden naar dit nieuwe onderkomen heb verhuisd. Een dagboek vol nieuwe ervaringen; ik voel me zowel sneu & alleen, als sterk & in mijn kracht.

We leerden elkaar in de studententijd kennen. Eerste baan, samenwonen, huwelijk en kinderen verrijkten ons leven. En toch... het lukt ons niet dit geluk samen vast te houden. De beslissing om te scheiden is groot, van huis uit heb ik immers de boodschap 'scheiden is not-done en alles is te fixen' meegekregen. Daarbij is mijn vader op jonge leeftijd weduwnaar geworden, dus hoe kan ik met goed fatsoen uit dit huwelijk stappen? Het lijkt een onmogelijke opgave om niet loyaal te zijn aan het gemis van mijn moeder, waar ons gezin onvrijwillig in terecht is gekomen. Toch zet ik de stap met nauwelijks een idee wat me te wachten staat. Voor het eerst in mijn leven woon ik alleen, het ouderlijk huis, studentenhuus en huwelijkshuis definitief achter me latend.

Ja... parttime ouderschap geeft meer tijd voor jezelf en één weekend in de twee weken dé mogelijkheid tot uitiem uitslapen en leuke dingen doen. Veel 'huwelijkse ouders' zouden een scheiding voor deze me-time over hebben, wordt me zo nu en dan in vertrouwen toegefluiserd.

En... er zijn ook drempels waar je als gescheiden ouder over mag. Als gescheiden ouder spreek je jezelf toe dat alleen naar de film gaan (en bij een zielige film een potje alleen brullen) niet sneu is. Weet je dat er niet meer zo snel een uitnodiging komt voor een gezellig etentje bij een vriendenstel, omdat je dan vaak het derde wiel aan de tandem wordt. Ga je alleen naar een feestje. Moet je mensen om je heen eerder om hulp vragen (en dat is best 'n dingetje). Heb je een heuse gereedschapskist voor huistuin-en-keukenklusjes. Zet je de kliko buiten en heb je dialogjes met jezelf als het gaat om 'welk deel van jou' dezelfde bak deze keer binnenhaalt ('jij schat?').

Als gescheiden ouder ben je vader, moeder, kostwinner en uit-school-theedrinker tegelijkertijd. Heb je geen idee hoe heerlijk de passagiersstoel van je eigen auto zit. Instrueer je je kind wat hij moet doen mocht je onderweg naar die eenoudervakantie (ja, die bestaan) in Italië onwel worden ('blijf in de auto zitten, kijk goed om je heen wat je ziet aan borden en namen en wegnummers en bel dit telefoonnummer').

Als gescheiden ouder, die opnieuw ruimte in zijn/haar leven heeft voor een relatie, ga je daten en kom je erachter dat zelfvertrouwen best handig is. Je gaat 'slecht nieuws' brengen en ontvangen ('ik geloof dat we niet helemaal matchen'), en je leert deze feedback niet al te persoonlijk op te vatten. Je ontdekt dat solliciteren (door een duidelijke vacaturebeschrijving) stukken eenvoudiger is. En je ervaart dat werk- en ouderschapsroosters praktisch gezien best lastig zijn om iemand goed te leren kennen ('ah nee, die week heb jij juist de kinderen en ik niet').

Een greep uit het leven van ...

De afgelopen zeven jaar heb ik ervaren dat alleen-leven wezenlijk anders is dan samen-leven. Dat was wennen en is op sommige momenten nog steeds wennen. Wat ik me ook realiseer, is dat alleen-leven nog heftiger is voor mensen die hun partner verliezen, zoals mijn eigen vader toentertijd heeft moeten ervaren.

Tegelijkertijd ben ik trots: op zoonlief die zich ontwikkelt tot een zelfstandig en communicatief jongmens die zich inleeft in de mensen om zich heen. Die prettig woont in het huis van zijn vader én bij mij. Trots op het co-ouderschap dat een goed werkbaar vorm heeft gevonden. En trots op hoe ik mijn nieuwe leven en coachpraktijk heb opgebouwd en uitgebouwd.

Scheiden vraagt kracht. Scheiden brengt kracht. Deze Bridget Jones komt er wel... onhandig en handig, zoekend en lerend. Met een deep down levensvertrouwen als basis.